

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Ba, ngày 26/11/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 97

Hòa Thượng chỉ dạy là mỗi chúng ta cần mở rộng tâm lượng, sống hài hòa với tất cả mọi đối tượng, không có sự phân biệt, chấp trước, không cho rằng chúng ta hơn còn người ta thua. Với tinh thần như thế, khi Hòa Thượng ở Xinh-ga-po, Ngài đã liên kết được chín tôn giáo. Giảng đường nơi Hòa Thượng thuyết pháp, các tôn giáo khác cũng có thể đến giảng dạy.

Một số tôn giáo có mời Hòa Thượng đến giảng cho tín đồ của họ nghe và Ngài giảng nội dung cốt lõi mà đáng giáo chủ của tôn giáo bạn muốn truyền đạt. Các tôn giáo khác đến giảng đường của Ngài thì không giảng được Phật pháp mà chỉ giảng được nội dung mà đáng giáo chủ của họ đã chỉ dạy. Chính vì vậy họ không thể mở rộng, tiếp nhận được các tầng lớp trong xã hội.

Tinh thần hài hòa chính là lý do vì sao Phật giáo được mở rộng khắp mọi nơi. Là người học Phật, chúng ta phải biết mở rộng tâm lượng và muốn mở rộng tâm lượng thì cần có trí tuệ. Muốn có trí tuệ thì cần tu học đúng như pháp, đồng thời luôn kiểm soát thân tâm thông qua giới luật và chuẩn mực mà Phật, Bồ Tát, Thánh Hiền đã chỉ dạy. Một khi có trí tuệ, chúng ta có thể soi chiếu và nhận biết việc gì nên làm, việc gì không nên. Có trí tuệ, chúng ta cũng sẽ phát khởi được tâm thương yêu đối với tất cả mọi người, đặc biệt kể cả với người gây chướng ngại, gây khó khăn cho chúng ta.

Lòng thương cảm của chúng ta với những người hay gây chướng ngại đó ngày một lớn hơn bởi chúng ta thấy được tương lai của họ rất thê thảm. Từ việc làm bất thiện sẽ chiêu cảm quả báo bất thiện nên họ sẽ phải chịu khổ. Cho nên, một mặt họ lo chướng ngại chúng ta mặt khác chúng ta lại lo đi giúp đỡ họ. Đây mới là tinh thần của nhà Phật.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Kính bạch Hòa Thượng, chúng nam ở tại gia nếu phạm phải giới dâm, không hối cải mà mê muội đọa lạc trong đó thì tương lai quả báo như thế nào? Nên làm thế nào để cảm hóa họ?”*

Đây là việc rất khó! Có một người tôi biết, vợ anh ấy rất xinh đẹp nhưng anh ấy mặc dù đã là người niệm Phật mà vẫn ngoại tình với một người. Khi huynh đệ biết được nên khuyên can nhưng anh ấy còn muốn hành hung lại người đang khuyên mình, sau đó cũng giác ngộ ra và nói lại rằng: *“Anh biết địa ngục là đáng sợ nhưng anh không thể cưỡng lại tập khí của chính mình!”*

Nhà Phật từng nói: “*Ái bất trọng bất sanh Ta Bà - Nghiệp ái mà không nặng thì không sanh Ta Bà*”. Chúng ta vì nghiệp ái này mà luân chuyển trong sáu cõi không biết bao nhiêu đời kiếp rồi, hết thọ lại xả thân, có thân rồi lại mất, mất rồi lại có. Sau khi mất thân rồi thì luân chuyển đọa lạc lúc thì Địa Ngục, lúc Ngạ Quỷ, lúc Súc Sanh. Kinh Địa Tạng cũng nói rất rõ tội tà dâm có khi làm chim sẻ, bò câu, uyên ương.

Trả lời câu hỏi này, Hòa Thượng nói rằng: “***Quả báo này trong Địa Tạng Bồ Tát Bản Nguyện Kinh đã nói rất rõ ràng. Nếu biết quả báo rất đáng sợ thì tự nhiên liền sẽ không dám khởi lên ý niệm này, không những là hành vi mà ngay trong ý niệm cũng không dám khởi.***” Người tu hành cần thận trọng vì hành vi có thể không làm nhưng ý niệm vẫn khởi do đó, hằng ngày chúng ta phải cắt duyên dẫn khởi đến các ý niệm này. Ngày ngày chúng ta học Kinh, đọc Kinh, tư duy quán tưởng Kinh pháp, thực tiễn Kinh pháp của Phật Bồ Tát thật nhiều để không có thời gian rảnh nghĩ đến việc đó.

Đây chẳng qua đều là tập khí thói quen, không phải một đời mà là truyền kiếp nên rất khó đổi trị. Ví dụ về một thói quen như khi chúng ta vào zoom lớp học thì mật mã là “***A Di Đà Phật***” nên chúng ta đánh trên máy tính không cần nhìn vì đã thành thói quen. Cho nên chỉ cần chúng ta thay đổi, đem cái quen trở thành cái lạ, đem cái lạ trở thành cái quen. Người quen tham lam bỏn xẻn ích kỷ bây giờ đổi thành rộng lượng, bao dung, quan tâm đến người khác. Có như vậy, tập khí xấu ác của chúng ta mới có thể chuyển đổi được.

Tổ sư Đại đức từng dạy chúng ta rằng tập khí chúng ta giống như cái bình đựng rượu, rượu đã đổ đi rồi nhưng bình rượu dù được súc rửa sẽ mà vẫn còn mùi rượu. Muốn hết mùi thì phải mở nắp một thời gian. Tập khí của chúng ta cũng vậy, muốn đoạn được nó không phải là việc dễ dàng. Một số người tu hành đã dùng phương pháp chặt đứt vọng tưởng khi nó xuất hiện. Cách làm đó là sai lầm!

Hòa Thượng chỉ dạy rằng chỉ cần thay đổi ý niệm là được. Ví dụ như chúng ta hay khởi vọng tưởng về tiền tài, danh vọng, sắc đẹp thì nay chúng ta thay thế các niệm đó thành niệm “***A Di Đà Phật***”. Tuy nhiên chúng ta biết phương pháp này nhưng không làm, vẫn cứ để mình chạy theo vọng tưởng. Có những lúc, tôi phát hiện ra mình cả ngày chưa niệm Phật, chưa nhớ đến Phật mà chỉ vọng tưởng vì chưa lập thành thói quen.

Tổ xưa Đại đức xưa huân tập thói quen niệm Phật mỗi ngày là 10 vạn, 20 vạn, 30 vạn câu. Thói quen niệm Phật của chúng ta quá nhạt nên không đề khởi được câu Phật hiệu, trong khi đó, chúng ta lại sâu đậm, lại quá quen thuộc với “*Tài Sắc Danh Thực Thù*”. Tập khí của chúng ta lớn mạnh đến nỗi khi vãng sanh Cực Lạc rồi, chúng ta vẫn còn ý niệm đời, ngay đó thức ăn liền hiện ra, đến lúc này, chúng ta mới nhớ ra mình đã làm Bồ Tát ở Cực Lạc rồi.

Cho nên, chúng ta nên chuyển đổi ý niệm, đừng để ý niệm bất thiện sanh khởi. Chúng ta không để mình ở trong duyên, trong hoàn cảnh dễ dàng sanh khởi các tập khí.

Duyên có, hoàn cảnh thuận tiện thì giống câu chuyện của Ngài A Nan bị Ma Đăng Già làm hại. May là thiện căn của Ngài lớn nên Ngài chưa bị phạm giới. Ngài A Nan đã hướng đến Phật, niệm Phật mong Phật đến cứu. Nếu lúc đó mê luôn trong sắc thì không thể cứu.

Cho nên, nếu niệm tham của chúng ta vừa khởi thì chúng ta chuyển ngay thành niệm bố thí. Trong tất cả ý niệm thì ý niệm tốt nhất chính là “**A Di Đà Phật**” cho nên chúng ta sẽ thay đổi ý niệm vọng tưởng của mình thành câu Phật hiệu. Trong năm thứ “*Tài Sắc Danh Thực Thù*”, chúng ta thấy mình nặng thứ nào thì tìm cách đối trị với thứ đó. Điều tốt nhất là chúng ta đừng bao giờ để cho mình có cơ hội, có duyên tiếp xúc khiến những tập khí đó dậy khởi. Chúng ta không nên chủ quan vì Phật từng nói rằng: “*Bao giờ các ông thành A La Hán, các ông mới tin vào suy nghĩ của mình*”. A La Hán đã đắc lậu tận thông, chứng tứ thánh quả. Các hàng sơ quả, nhị quả, tam quả vẫn không thể tin vào suy nghĩ của họ bởi họ vẫn có thể bị thoái đọa.

Câu hỏi thứ hai: “*Kính bạch Hòa Thượng khi mới kết hôn thì rất hạnh phúc nhưng đột nhiên người vợ phát hiện người chồng có người khác bên ngoài, khẩn thỉnh Ngài khai thị làm thế nào để đối mặt với con người bạc tình này ạ? Họ biết được rằng đó là sai lầm nhưng chết cũng không hối cải ạ, vậy có cách nào để giúp họ hối cải ạ?*”

Hòa Thượng trả lời: “**Đây là vấn đề nghiêm trọng của xã hội ngày nay. Tàn suất ly hôn trong xã hội hiện đại rất cao, cho nên chúng ta biết được rằng sẽ có nhiều vấn đề nghiêm trọng xảy ra trong xã hội. Đây là một hiện tượng rất đáng sợ. Một xã hội mà ly hôn càng nhiều thì xã hội đó sẽ xảy ra nhiều vấn đề trầm trọng. Mỗi gia đình là một tế bào của xã hội. Xã hội giống như thân người và gia đình như tế bào trên thân người. Thân thể nếu như có nhiều tế bào đã xảy ra vấn đề, ngày nay chúng ta gọi là bị bệnh ung thư.**”

Trên cơ thể chúng ta có một cơ quan bị bệnh nặng hoặc bị ung thư thì chỉ một thời gian sau sẽ lây nhiễm, di căn sang các bộ phận khác khiến chúng ta mất mạng. Một xã hội mà gia đình hạnh phúc thì xã hội phồn vinh còn nếu nhiều gia đình không hạnh phúc thì xã hội ấy sẽ ra sao? Không chỉ có vợ bé bên ngoài mà hiện tượng xã hội cũng xuất hiện tình một đêm. Đây là do những người này chưa tiếp nhận giáo dục nhân quả. Một khi họ đã tiếp nhận thì nếu ý niệm có khởi thì họ cũng sẽ không dám làm.

Vấn đề của xã hội ngày nay chính là chuyện ly hôn. Trong lớp học của con gái tôi có 21 học sinh thì 20 em có cha mẹ ly hôn hoặc ly thân. Cho nên vấn đề ly hôn, gia đình bất hạnh là vấn đề nghiêm trọng. Chúng ta phải hiểu rằng không phải ai cũng niệm Phật cầu vãng sanh về Cực Lạc cho nên chúng ta nỗ lực tạo nên một xã hội gia đình hạnh phúc, con cháu ngoan hiền thì đúng như Hòa Thượng nói là đại công đại đức.

Thế mới biết được rằng những người cản trở người đi làm văn hóa truyền thống, giúp người khác xây dựng những gia đình an vui, sẽ mang tội rất nặng. Chúng ta tổ chức

lễ tri ân cha mẹ và vợ chồng cho một gia đình hay nhiều gia đình dù ở bất kỳ đâu hay ở nơi lớn như Trung Tâm Hội Nghị Quốc Gia thì sau khi xong việc chúng ta vẫn trở về với công việc và vị trí của mình, chẳng có gì chướng ngại.

Hòa Thượng tiếp lời: *“Ngày nay sở dĩ có nhiều sự động loạn, tâm người có nhiều bất an chính là ở gia đình. Hôn nhân hiện tại và hôn nhân ngày xưa hoàn toàn không giống nhau. Hôn nhân ngày xưa là do giới thiệu của bà mai và lệnh của cha mẹ, cha mẹ thấy được là được. Ngày nay người ta đã phản đối cách hôn nhân của ngày xưa, họ sùng bái tự do yêu đương, tự do chọn lựa. Hôn nhân của người xưa do cha mẹ định đoạt vậy mà không thấy nghe nói đến chuyện ly hôn nhưng ngày nay tự do yêu đương, tự do chọn đối tượng thì ly hôn lại quá nhiều.*

“Có người cha mẹ nào mà không thương yêu con cái của mình, có người cha mẹ nào mà không vì việc trọn đời của con cái mà lo nghĩ. Cha mẹ chọn lựa cho mình là dùng kinh nghiệm cả đời để chọn. Kinh nghiệm của người già sẽ phong phú hơn người trẻ rất nhiều, họ là dùng lý trí để chọn lựa chứ không dùng cảm tình vọng động.

“Tự do luyến ái là cảm tình vọng động, không có lý trí. Khi tôi ở Mỹ, tôi nghe được thông tin là có những cuộc hôn nhân buổi sáng kết hôn đến buổi tối là ly hôn. Nam nữ kết hôn với nhau phải hết sức thận trọng. Người trẻ có lý trí thì luôn luôn sẽ làm bạn vài năm, thậm chí 5 năm 10 năm, sau đó mới kết hôn. Sự việc này không chỉ nói lên trách nhiệm đối với gia đình mà còn có trách nhiệm trong việc tiếp nối dòng tộc nhằm cho ra một thế hệ sau ưu tú (có chuẩn mực, có tư cách đạo đức làm rạng tổ tông).

“Chẳng những có trách nhiệm đối với dòng tộc mà còn đối với quốc gia, đối với xã hội, đối với thế giới cũng có một sự cống hiến to lớn. Vì sao kết hôn lại có những vấn đề bất thành xảy ra? Là vì trước hôn nhân, đôi bên có thể bao dung lẫn nhau, không thấy lỗi lầm của đối phương nhưng sau khi kết hôn, một ngày từ sáng đến tối, luôn thấy lỗi lầm của đối phương. Ngày tháng này có thể dễ sống không?

“Nếu muốn duy trì gia đình tốt đẹp thì người cả nhà phải thấy ưu điểm của đối phương, mọi thứ không tốt của đối phương đều phải có thể bao dung. Vậy thì, gia đình như thế nhất định là gia đình hạnh phúc. Khi chúng ta khuyên nhủ nhau thì không nên có người thứ ba ở hiện trường. Tất cả phải dùng tâm chân thành, dùng thiện ý để giải bày. Chân thành có thể cảm động được người! Chí thành nhất định cảm thông!

“Người xưa đã nói: “Tinh thành sở chí, kim thạch vi khai” - Tâm hết mực chân thành có thể khiến vàng đá cũng tan. Không thể nào không cảm động được đối phương. Chúng ta không cảm động được đối phương là do lòng chân thành của chúng ta không đủ. Chúng ta có thể dụng tâm chân thành thì nhất định cảm động

được đối phương. Tóm lại mà nói chúng ta phải học, phải khai được trí tuệ, hiểu được phương tiện khéo léo thì vấn đề này liền có thể giải quyết.”

Ngày xưa ông bà nội chúng tôi đã chọn vợ cho ba tôi. Đến thế hệ chúng tôi thì tôi lại là người tự do chọn lựa. Việc ly hôn khiến con cái thiếu mất tình cha, tình mẹ. Cha mẹ đi tìm duyên mới và con có khi ở với bà nội hoặc bà ngoại. Khi kết hợp thành một gia đình và khi xảy ra xung đột thì vợ hoặc chồng thường đem chuyện gia đình mình nói rộng ra khiến bố mẹ hai bên đều phiền lòng, mất ngủ. Do đó, Hòa Thượng dạy để có thể giải quyết câu chuyện gia đình, chúng ta phải học tập, chính là học chuẩn mực, đạo đức Thánh Hiền. Có cặp vợ chồng gần đến bờ vực ly hôn, sau khi tham gia lớp học, họ đã xích lại gần nhau, từ không thể chấp nhận được nhau thì giờ đây cặp đôi rất hạnh phúc, luôn thấy đối phương nói và làm điều gì cũng đúng, cũng hay.

Hoàn cảnh xảy ra ngoại tình là do mỗi người đều phải chịu đựng ngay trong gia đình mình, vì vậy họ tìm niềm vui bên ngoài. Nếu trong nhà dễ chịu thì họ không cần phải tìm sự dễ chịu ở nơi khác. Theo kinh nghiệm ở tuổi tôi được các cụ xưa chỉ dạy thì đa phần, sau khi hôn nhân tan vỡ mà chấp vá một cuộc hôn nhân mới thì cuộc hôn nhân mới cũng khó có được hạnh phúc. Vấn đề vợ chồng không trung thủy mà ly hôn là do họ chưa tiếp nhận giáo dục của Thánh Hiền, của Phật, Bồ Tát./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!